

Ladning giver, uden at springe i Utide. Det formodes let, at Brandrøret er Aarsag til denne utidige Sprængning, men det har ikke været Tilfældet; det synes tværtimod bestemt at kunne siges, at Sprængladningen ikke taaler den store pludselige Begyndelseshastighed. Man kan nu forestille sig Sprængladningen antændt ved Krudtets Friktion mod Granatens Sider eller ved den af Krudtkornene tilveiebragte indbyrdes Gnidning. Da man, idetmindste i de sidste 10 à 12 Aar, saavidt mig bekendt, har søgt at umuliggjøre utidige Sprængninger ved at søge det Første forhindret, har jeg Tilbøielighed til at tro, at Gnidning af Krudtkornene indbyrdes er Aarsagen til Fænomenet.

.....

.....

Uddrag

af

General-Rapport

over

Pandserbatteriet „Helgoland“

paa Togtet fra 1ste September til 17de Oktober 1881.

.....

.....

Pandserbatteriet „Helgoland“ har alt paa et tidligere Togt (1879) været prøvet, og General-Rapporten fra den Tid indeholder adskillige Oplysninger, der gennemgaaende vidne gunstigt til Bedømmelse af dets Egenstaber. Jeg skal som min Mening om Batteriet dertil anføre, at det som Skibs betragtet rigelig tilfredsstillende enhver Fordring, der kan gøres til et for vore Farvande egnet Kampskib. Der har paa Togtet iaar flere Gange været Leilighed til at iagttage dets Bevægelser i Søs og særlig engang i høi Søs ved Slutningen af en østlig Storm udenfor Falsterbo Fyrskib. Ved denne Leilighed var Batteriet saa roligt og saa blødt i sine Bevægelser, at det tiltrods for Søen vilde have kunnet maale sig med ethvert fjendtligt Pandserkib af lignende Artilleristyrke. Det førte sine Fartøier og Dampmaskiner fuldstændig sikkert og lod sig manøvrere med samme Lethed, som om det havde været i smult Vand. Pandserbatteriet „Helgoland“ hører som Kampskib hjemme i Farvandet imellem Skagen og Bornholm, men det kan sendes langt udenfor det for dette Batteri bestemte Farvand.

Batteriet lader sig let manøvrere; Maskinerne have rigelig Magt over Skroget, og hvad Dreining og Styling angaar, lader det Intet tilbage at ønske. Denne Yttring om Stylingen gjælder navnlig Rørets Virkning og ikke Dampstyreapparatet, som jeg senere skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om. Naar Forsøg anstilles i stille Veir, for med største Nøiagtighed at samle Data til Bedømmelse af Dreiningradier, Diametre og Cirkler, faar man vel dertil brugelige Momenter, men saadanne Undersøgelser ere vidtløftige og røve formeget af den kostbare Tid paa vore korte Togter, til at de ofte lade sig gjentage. Jeg kan derfor ikke beklage, at jeg ikke iaar har kunnet anstille omfattende Forsøg af den Bestaffenhed; under Seiladsen omkring i vore Farvande har det imidlertid vist sig, at Dreiningradierne for „Helgoland“ i Almindelighed er $1\frac{3}{4}$ Skibslængde med fra 50 til 70 Omdreining i Minutet. Skroget med dets høie Dverbygning paavirkes forskellig af Vind og Veir under forskjellige Forhold, og man vil derfor erholde noget forskellige Resultater, naar Dreining foretages under Omstændigheder, der ikke ere ens.

Som Kampskib er „Helgoland“ en Type, som har vakt den største Interesse hos fremmede Mariner paa Grund af dens Artilleristyrke og Pandser og det ringe Displacement, den har i Forhold dertil, samt dens Fart o. m. m.

.....